

udføres. Denne Indvending synes mig saaledes ikke at have nogen overordentlig stor Betydning.

Schøler: Naar min ærede Nabo (Berg) nylig anførte, at det netop vilde være det økonomisk Rigtige at bortlicitere Veiarbejdet, saa skal jeg fremhæve, at jeg tror, at man rolig kan overlade til Sogneraadene selv at bedømme, hvad der er det mest økonomiske. Der er virkelig Ingen, der bedre kan bedømme det end Sogneraadene, og derfor gjør man ogsaa rettest i at lade dem bestemme, hvad de anse for det Bedste.

Hvad jeg egentlig har forlangt Ordet for, er for at fremsætte et Par Bemærkninger i Anledning af det Forslag, der er stillet af flere ærede Medlemmer under Nr. 28, og som gaar ud paa at hæve den Ret, som Krigsbestyrelsen har havt til at kunne udfordre Befordringer ved Troppefamlinger og Sligt. Jeg vilde ønske, at denne Ret kunde hæves, men jeg tror rigtignok, at det vil blive noget misligt for Krigsbestyrelsen, hvis den blev hævet. Ved de større Troppefamlinger, der have fundet Sted i Anledning af Veirøvelserneovre ved Viborg i flere Aar, tror jeg, at det vilde have været meget vanskeligt, for ikke at sige umuligt, for Dropperne at faae de fornødne Befordringer tilleie fra Aarhus til Gald, saafremt de ikke havde kunnet opdrive saa mange Befordringer hos Vognmændene i Aarhus. Folk ere nemlig i det Hele taget ikke tilfredse med at skulle afgive saadanne Befordringer, og navnlig ere Landboerne ikke meget villige dertil. Man har paa mange Steder, hvor der har været Sognekjørere, set Beboerne selv at leie til den Slags Kjørfler, fordi deres Heste ikke ere vante til at gaa saadanne Toure, og de saaledes, naar de have Naad dertil, hellere vilde leie til dem, end paatage sig at udføre dem med egen Befordring. — Men, hvad der ogsaa har opvakt megen Misnøie for Beboerne ved disse Trophebefordringer, det er, at de have maattet afgive Forspand til militære Vogne, og navnlig at de have maattet afgive Forspand til Krudtkarere og den Slags militære Vogne, som kun trækkes af een Hest. Man har været meget i Tvivl om, hvorvidt Krigsbestyrelsen virkelig

har været berettiget til saaledes at forlange Forspand og især til at forlange Forspand af en enkelt Hest til en Karre. Jeg vil derfor tillade mig at spørge den ærede Minister om, hvorvidt et saadant Forlangende ogsaa med Ret kan stilles, naar der i § 36 staar, at Kjørfler i Anledning af Trophefamlinger i det Hele skulle betragtes som Sognekjørfler. Naar de skulle betragtes som saadanne, saa formoder jeg, at de militære Autoriteter ikke ville kunne udfordre Forspandsheste og navnlig ikke en enkelt Forspandshest til at spænde for en Karre som den omtalte. Man er sandelig ikke paa Landet vant til at bruge fine Heste til at gaa for et saadant Kjøretøi, som derhos mange Gange har et saadant Læs, at der skal en meget stærk Hest til for at faae Vognen trukket afsted.

Ordføreren: Jeg skal blot tillade mig med Hensyn til den sidste ærede Talers Uttring at bringe § 33 i hans Erindring, thi der staar jo for det Første, at Amtsraadet skal fastsætte, hvilken Vægt Læset skal have, og for det Andet er der kun Tale om en med 2 Heste forspændt Vogn. Jeg tror derefter ikke, at der kan være Tale om at sætte en enkelt Hest for en stor Karre.

Jouquières: Jeg ønsker blot at oplyse, at der ganske vist findes saadanne Karreer som de af det ærede Medlem for 6te Kred (Schøler) omtalte, nemlig Bagagekarreerne, af hvilke hvert Kompagni har een, og som trækkes af een Hest, men det er netop meget lette Kjøretøier, saa at jeg ikke tror, at det er muligt, at nogen Hest kan tage Skade af at skulle trække dem.

Strup: Det forekommer mig, at der er eet Moment, som endnu ikke er blevet fremhævet med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 19 til § 23. — Jeg er ganske af samme Mening som de ærede Medlemmer, der saa varmt have talt for ikke at vedtage dette Vædringsforslag, deri, at Udførelsen af Veiarbejdet ved Licitation eller Afford har ganske overordentlig store Fordele fremfor Veiarbejdets Udførelse ved Naturalarbejde. Men